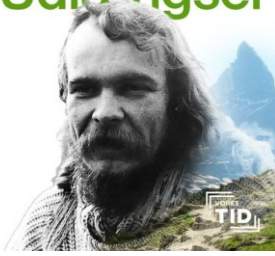

Udlængsel

Transskription af:

Udlængsel

Episode 7: Nikoline på festrejse i 2011: Et overgangsritual af Blå Bols, UV-lys og pole dance

Vært og tilrettelægger: Nikolai Sørensen

Medvirkende: Festrejsende, Nikoline, og Docent i sociologi og antropologi ved Lunds Universitet, Sébastien Tutenges.

Redaktør: Rikke Caroline Carlsen

Nikolai Sørensen: Technomusikken blæser ud af anlægget og overdøver alt. I en koordineret dans, skiftes lysene i loftet til at blænde gæsterne og sende afslørende lyskilder gennem mørket. Vi er på Club i Lloret de Mar i 2011. Midt i den pulserende masse af solbrændte kroppe og farverige væsker er en gruppe samlet om en platform med en pole stang på. I gruppen står to piger og stirrer op på plateauet. De tror ikke deres egne øjne. På plateauet svinger deres veninde ustyrligt sin krop rundt om stangen, og hun er skidegod til det. Folk råber og skriger. Stemningen er ekstatiske. I takt til musikken kurrer hun ned af stangen, og i en elegant bevægelse tager hun fat i sin kjole, hiver den over hovedet og kaster den ud til den vilde mængde. Den er overalt. I de film, vi ser. I de bøger, vi læser. I musikken vi hører, og de SoMe posts, vi scroller forbi, udlængslen. Efter sommer med rejserestriktioner oplevede flere rejseselskaber rekordstor rejselyst i sommeren 2022. For vi længes ud. Det har vi altid gjort, og det vil vi blive ved med. Men hvad er det, vi længes efter? Mit navn er Nikolai Sørensen, og i denne her episode tager jeg dig med til fest. Vi har rejst og festet til alle tider, men i slutningen af 1900-tallet slår fest rejsen for alvor igennem som turismefænomen. Her sender rejseselskaber horder af unge til fest destinationer som Ibiza, Sunny Beach og Lloret de Mar. Det kan måske virke meningsløst at rejse til et andet land for at feste igennem i en uge, men mon ikke festdestinationerne, sprutklistrede dansegulve gemmer på mere mening, end man lige skulle tro. Det vil jeg finde ud af i dag, hvor jeg tager dig med på festrejse. Jeg besøger Nikoline, der som 18 årig tog med sine veninder til Lloret de Mar i Spanien i 2011.

Nikoline: Festen fortsatte lige indtil vi vi landede i Kastrup, hvilket var ret vildt.

Nikolai Sørensen: Og så tager jeg på bar med Sébastien Tutenges, der er docent i sociologi og antropologi ved Lunds Universitet og som led i sin forskning om festrejsen, har lavet feltarbejde på Sunny Beach. Velkommen til udlængsel. Hej Nikoline.

Nikoline: Hej og velkommen til.

Nikolai Sørensen: Ja, mange tak for at jeg måtte komme.

Nikoline: Selvfølgelig. Kom indenfor.

Nikolai Sørensen: Jeg ankommer hos Nikoline og sammen sætter vi os i sofaen og spoler 12 år tilbage i tiden. Nikoline i 2011, der sidder du på teenageværelset med dine to veninder, og I har lige bestilt billetter til en uges fest i Lloret de Mar i Spanien. Kan du ikke prøve at beskrive det her øjeblik? Hvilke følelser sidder du med?

Nikoline: Vi er de her tre veninder, som har gået i folkeskole sammen, og vi er nok i virkeligheden det, man vil betegne som tre dukke i vores folkeskoleklasse. Og kendt for at gøre det fornuftige. Og så sidder vi der på den ene venindes værelse, og vi sidder på nettet, og jeg kan ikke huske, hvordan vi endte lige præcis med med det her koncept. Men vi synes i hvert fald en virkelig god idé, at nu skal vi ud at rejse sammen. Vi er lige blevet 18 år, og der skal fest og farver til.

Nikolai Sørensen: Hvad havde du af forventninger til den her rejse?

Nikoline: Jeg tror i virkeligheden, jeg var rigtig åben over for, at der skulle ske noget nyt. Der skulle ske noget, jeg ikke har prøvet før, men det skulle, det skulle være festligt, det skulle. Der skulle være gang i den. Vi skulle ud at danse. Vi skulle drikke noget sprut. Vi skulle løsrive os lidt fra det, vi kom fra, og det vi plejede at være i. På det her tidspunkt havde vi gået i folkeskole sammen i 9 år eller noget i den stil og havde haft den her lidt pligttopfyldende rolle alle tre og i hvert fald for mit vedkommende, havde jeg brug for at bryde ud af det og gøre noget, som ikke var så fornuftigt og gøre noget, der var sjovt. Og det var sådan, det, der var forventningen her. At nu skulle vi gøre noget, som i hvert fald ikke var fornuftigt. Der var ikke nogen, der syntes, det var en god ide. Vores venner syntes ikke, det var cool. Vores forældre syntes ikke, det var fedt, men nu gjorde vi det. Som sådan lidt et oprør, tror jeg.

Nikolai Sørensen: I har bestilt den her rejse, og I er klar til at komme af sted. Hvordan starter den her tur til Lloret de Mar?

Nikoline: Jamen, vi skal flyve fra Kastrup, og vi. Vi vidste ikke rigtig, hvad vi gik ind til, men det var først, da vi så kom ned til til Spanien, at der bliver vi så hentet og samlet af en guide, og så er der ellers gang i den. Og så bliver vi ledt ud til en bus, som er en jeg vil sige en partybus, og på det her tidspunkt har vi rejst ret længe, og vi er egentlig lidt trætte, men der bliver bare. Der var helt mørkt, og der var bare sådan farvede diskolys, og der blev sunget med i mikrofonen oppe ved guiden, og så der var gang i den fra første minut vil jeg sige.

Nikolai Sørensen: Ej hvor fedt! Hvordan så en typisk dag ud på den her rejse?

Nikoline: Det kunne typisk være, at vi sådan stod lidt op, og så gik vi måske ned på gaden, ned i en kiosk og købte lidt mad. Og så købte vi noget. Noget at drikke, noget sprut og noget sodavand. Og så gik vi op på vores værelse og sad der, og vi havde en altan, hvor vi hang rigtig meget ud og sad og nærmest havde det sådan lidt før fest, og der var typisk et event vi skulle møde op til, som var planlagt fra hele gruppen. Så det gjorde vi jo så efter at vi havde siddet der og førfestet lidt med os selv. Og så havde guiderne en eller anden plan for, hvad vi skulle. Og det var så en ny plan hver aften. Altså en ny fest og et nyt tema. Så var der en eller anden fest, og så hyggede vi os rigtig meget der og havde det sjovt. Og så når vi på et eller andet tidspunkt i løbet af natten havde fået nok, så gik vi tilbage hen mod vores hotel og gik på Burger King, spiste nogle burgere og så gik vi op og lagde os, og så vågnede vi næste dag og gjorde det samme.

Nikolai Sørensen: Imens Nikoline og hendes veninder forbereder sig på næste dags fest, tager jeg en øl med Sebastian på baren, Søren Geds garage i indre København. Skål Sebastian.

Sébastien Tutenges: Skål!

Nikolai Sørensen: Fik du mange af sådan nogle her, da du var nede og lave feltarbejde på Sunny Beach?

Sébastien Tutenges: Altså, hvis jeg skulle have drukket med de folk, jeg observerede i samme tempo med dem, så havde jeg nok ikke siddet her i dag.

Nikolai Sørensen: Nej okay, haha. Hvad er fest rejsen egentlig for en størrelse?

Sébastien Tutenges: Det er en aktivitet, som indebærer, at man rejser væk hjemmefra hen et sted, hvor man går i byen det meste af tiden. Så det er fokuseret på at og feste igennem sammen med vennerne og fremmede man møder, og ikke så meget på at gå på lokale museer eller gå ture i bjergene. Det er fokuseret på nattelivet.

Nikolai Sørensen: Og hvordan er det her rejsefænomen? Kan man sætte et starttidspunkt på det?

Sébastien Tutenges: Hvis vi skal kigge sådan på den form for festturisme vi har i dag i Danmark, så skal man nok måske kigge omkring 70'erne, hvor der sker noget. Vi får en hippie bevægelse, som har en udlængsel mod fremmede himmelstrøg, og som gerne vil ændre ved bevidstheden med nye teknikker, som finder samme sted som Ibiza. Fænomenet vokser sig større og større op igennem 80'erne, 90'erne og 00'erne, hvor det bliver kæmpestort med kommercielle kræfter, der kommer ind over, og som transporterer horderne af unge mod primært syden til destinationer i Sydeuropa, hvor folk samles i tusindtal og fester igennem.

Nikolai Sørensen: Hvis man skulle skære det helt kort ned, hvad er det så for en længsel, sådan en 18 årig, der står over for sin fest rejse, står med?

Sébastien Tutenges: Når man når op i teenagealderen, så kan kroppen jo ligesom nogle nye ting, som skal afdækkes og finde ud af hvad handler det her om? Hvem er jeg egentlig? Og noget af den undersøgelse foregår nemmest, kan man sige, ved at overskride grænser. At man har en identitet, som man måske sidder lidt fast i derhjemme. Og så kan man så tage af sted og prøve nogle andre personaer af, når man er af sted. Hjulpet på vej af festmasserne og alkoholen og den vedvarende dans og dårlige føde osv. Som alt sammen gør, at man kommer hen et andet sted, end man normalt er. Og så kan man prøve nogle ting af, og nogle vil jo så prøve nogle ting af, som de finder ud af. Okay, det skal jeg aldrig gøre igen, mens andre måske lærer sig noget, som de bringer sig med hjem til hverdagen. For eksempel at man egentlig gerne vil være et mere udadgående menneske, som snakker med fremmede, for eksempel.

Nikolai Sørensen: I Lloret de Mar er Nikoline og veninderne ved at være klar til endnu en aften med druk og dans. Og vi skal med. Kan du ikke prøve at tage os med ind på hotelværelset her? Hvordan varmer I op til fest?

Nikoline: Jo, vi, typisk havde vi købt en en eller anden syntetisk flaske sprut. Det kunne være Blå Bols for eksempel. Og så blandet op med noget sprit måske. Ja, og så sidder vi på den her altan i forbindelse med vores hotelværelse og drikker de her drinks sikkert i nogle engangskrus, og måske spiser nogle snacks af en art og tager makeup på, og vi har taget nogle kjoler på sikkert og vi er sådan, vi dressed os lidt op, mens vi sådan drak lidt og hyggede os og hørte noget høj musik på den her altan.

Nikolai Sørensen: Og hvad så, når I har drukket jeres blå bols op og hoppet i tøjet og lagt make up? Hvor går festen så hen?

Nikoline: Så var der sådan et mødepunkt, som jeg husker det. Så mødtes vi med de her guider, og den her by er meget sådan en en festby. Der er mange klubber og barer, og det hele var i gåafstand. Så vi gik hen til den her klub, det nu var guiden jeg havde udset.

Nikolai Sørensen: Hvad var det for nogle klubber egentlig? Hvor store var de her steder?

Nikoline: Det var ret... Mange af dem var ret store, og det var altså jeg husker det meget som sådan nogle dybe lokaler ud til til de her fortove ude på gaden. Så man starter ude i høj sol, og så går man bare ind i sådan et dybt mørkt lokale. Det var bare mørkere og mørkere, jo længere du går ind. Og så er der bare en hel masse borde. Og ligesom man kender nogle båse med borde og sofaer rundt og forskellige plateauer på dansegulvet, hvor man kunne danse i flere niveauer. Sådan nogle lange, lange barer med bartender bagved. Altså store steder.

Nikolai Sørensen: Og når du så står derinde i klubmørket og danser, hvordan er stemningen så?

Nikoline: Jeg vil sige, at stemningen er virkelig løssluppen, og det er meget tydeligt, at alle de andre, der er afsted på den her rejse, de er også afsted for at have det sjovt og være frie og feste. Og der var ligesom ikke en grænse for, hvad man kunne komme af sted med. Altså i forhold til at danse eller synge med eller købe en eller anden stor festlig drink med lys i. Eller det hele kunne lade sig gøre. Og det var vi fælles om, så der var virkelig god stemning.

Nikolai Sørensen: Og var der nogle fede fester?

Nikoline: Ja, det var rigtig sjovt. Altså det var virkelig sjovt, og der var blandt andet den her UV fest, hvor vi ankommer i de her hvide t-shirts, vi alle sammen er blevet bedt om at tage på. Og så får vi ellers bare forskellige farver maling udleveret, og så skal vi så male os selv og hinanden både på tøjet og på huden. Og så er der ellers bare det her særlige lys inde på dansegulvet, som gør, at vi bare allesammen skinner helt op. Altså det var virkelig, virkelig sjovt, og det gav en virkelig fed stemning.

Nikolai Sørensen: Hvordan havde du det, da du gik hjem der med en burger i hånden efter at have været på Club?

Nikoline: Fedt! Ja, vi havde det mega fedt, fordi så sad vi jo der på på Burger King eller på McDonald's og snakkede om hvad der var sket. Var det en vellykket fest? Hvad skete der? Hvem gjorde ting? Ja.

Nikolai Sørensen: Tilbage på baren fortæller Sebastian mig, hvad den festrejsende egentlig oplever i løbet af den her ugelange brandert. Sebastian, når så de her unge, de er kommet ned på deres destination, og festen er skudt i gang, hvad er det så sådan en fest rejse her den indeholder?

Sébastien Tutenges: Der er dem, som køber sig ind i en pakkerejse fra et rejseselskab, hvor man så hvis man køber hele pakken, så kunne den lyde på noget i retningen af, at man ligesom får en velkomstfest, når man ankommer. Og så på dag to har en pubcrawl, så har man måske et booze cruise, barbecuefest, strandfest, skumfest og så hjemrejse, ikke. Så det er ligesom hver dag.

Nikolai Sørensen: Hele pakken.

Sébastien Tutenges: Ja, og det koster selvfølgelig nogle penge. Men, men det er jo meget det den står på, og det er de færreste der kan klare hele den der pakke. Det er de. Man får ligesom typisk en nedtur mod enden.

Nikolai Sørensen: Hvad oplever den festrejsende på sin rejse?

Sébastien Tutenges: En befrielse fra hjemlige normer og regler og den censur, der kan ligge i, at man måske på en bytur render ind i ens skolelærer eller naboen eller naboens søn, som kan gå hjem og sladre om, hvad der skete. Så når man er afsted i på destinationer, hvor der er tusindvis af andre unge fra alle mulige steder i landet og andre lande også, så kommer der sådan en følelse af anonymitet og altså en man bliver i stand til at gøre ting man normalt ikke ville kunne gøre. Det er meget drukfokuseret. Og så de her drukfokuserede grænseoverskridelser, som man, man kan udføre. Så det kan være, at man ligesom overskrider nogle af ens egne grænser med hensyn til at performe foran andre. Altså man er med på en eller anden karaoke night og laver det vildeste show i som mand i en lille kjole. Eller at man. Det kan være alt muligt. Men de her mindre grænseoverskridelser, som kan lede til nogle mega sjove øjeblikke, men også nogle fortællinger bagefter, som man kan dele sammen med vennerne. Og hvad kan man sige, genopleve nogle af de ting, der skete under ferien.

Nikolai Sørensen: I takt med de mange druklege og temafester i Lloret de Mar oplever Nikoline og veninderne også de her mindre grænseoverskridelser. Nikoline I er af sted som en del af en gruppe med egne guider. Hvordan er stemningen i den her gruppe, I er afsted med?

Nikoline: Den er god. De her guider. De. De er lidt ældre end os, men også meget ungdommelige og glade for at feste. Så de får i hvert fald udstrålet rigtig meget, at de er en del af turen, selvom de jo i virkeligheden er på arbejde. Så de er sådan de officielle voksne, kan man sige, der er til stede. Men fester med, danser med, er dem der sådan får sat gang i legende og får faciliteret at at der sker nogle ting til de her fester.

Nikolai Sørensen: Og alle de her lege de lavede og alle de her ting de satte i gang og sådan noget. Hvad gik alt det ud på?

Nikoline: Jeg tror helt sikkert, at det var noget de gjorde for at ryste os sammen og for at prøve at skabe en eller anden form for sammenhold eller i hvert fald nogle sociale oplevelser med hinanden. Der var en eftermiddag, hvor vi mødtes tidligere, end vi plejede, og så blev vi kørt af sted i en bus ud til en strand, og så var der beach party og en strandbar, og der lavede de så ølstafet, hvor vi skulle ned og drikke en øl og løbe rundt om os selv 20 gange eller hvad det var. Og så tilbage igen, hvor vi alle sammen bare faldt rundt i det der sand. Og det var noget de sådan satte i gang, at vi skulle stille os op i hold og dyste mod hinanden. Og det var. Det var faktisk en af de fester, som måske var mindre vellykket, fordi vi var sådan alene, den her gruppe ude på en eller anden strandbar, uden andre gæster og uden noget i dagtimerne. Det var så, det var faktisk en lille smule mærkelige oplevelse, men det var meget tydeligt, at de sådan, de prøvede at facilitere nogle sjove ting vi skulle lave. Og det lykkedes os de fleste gange. Måske var det bare lidt malplaceret i den her strandfest her.

Nikolai Sørensen: Nu nævnte du det her med, at det lykkedes det meste af tiden. Altså sådan kunne det da nogle gange blive for meget eller? Eller hvordan?

Nikoline: Ja, altså, der var nok nogle ting, som i bagklogskabens klare lys var lidt, lidt for meget måske.

Nikolai Sørensen: Men hvad kunne det være for noget? For eksempel.

Nikoline: Der var, der var en leg, hvor at min ene veninde, det var en stafet af en art, hvor at hun så skulle kysse en anden pige. Og der kan jeg huske, at hun laver det der gode gamle tv trick med at sætte tommelfingrene på pigens læber og så kysse på sine egne tommelfingre, fordi hun syntes det var for grænseoverskridende. Men det var altså. Og det var så hendes måde lige at håndtere det på. Fordi det der med at melde sig ud af legen, det virkede ikke rigtig... Det gjorde man ikke. Altså, nu var vi ligesom i gang, og der var fest. Så gjorde man det bare, og så lavede hun den manøvre for at kunne være i det selv. Men det var i hvert fald et eksempel på noget, hvor at hvis man kigger tilbage, så kunne man jo bare. Altså hvis ikke man har lyst, så skal man jo gøre det. Men jeg tror også lidt, at vores forventning var ved at tage af sted på sådan en tur her, at det var også nogle ting, der skulle ske. Altså det var det der med at gøre nogle ting, som var lidt ude af vores komfort zone. Noget vi ikke plejede. Og så hørte det ligesom med, så der var ikke. Der var ikke nogen ting, som jeg synes var grænseoverskridende, mens vi stod i det. Det var ikke sådan, at vi var tvunget til noget. Vi gjorde det hele helt frivilligt, men men godt hjulpet på vej vil jeg sige. Og så blev der drukket ekstreme mængder af alkohol. Det var virkelig et tema for alle de her fester, at folk var virkelig, virkelig fulde. Der blev virkelig drukket meget, og det har jeg svært ved at se, hvordan man kunne være på sådan en ferie uden at drikke alkohol, så det var ligesom en del af det.

Nikolai Sørensen: På baren i København fortæller Sebastian mig også om festrejsens drukorienterede gruppedynamik og om, hvorvidt den her fest egentlig kan blive for meget. Hvordan er forholdet imellem de festrejsende, der er afsted sammen?

Sébastien Tutenges: Men det er jo sådan kammeratligt i den gruppe, man tager af sted med typisk. Og så bliver man jo tømret sammen med nogle andre, blandt andet ved de her festlige som som kan foregå på barer, nogle gange faciliteret af de her turistguider, som er sådan en slags fest shamaner. Sådan nogle virkelig dygtige festpionerer, som måske står og gejler folk op med en megafon eller viser, hvordan man skal udføre den ene druk, leg eller den anden og ligesom viser med deres kroppe, hvordan det skal gøres, men måske også instruerer folk i, hvordan man skal slippe tøjlerne, så man bliver sammentømret med den gruppe, man tog afsted med. Men så kan man også ligesom knytte nogle bånd til nogle andre.

Nikolai Sørensen: Kan den her fest blive for meget for den festrejsende selv?

Sébastien Tutenges: Vi lavede spørgeskemaer på det, hvor vi ligesom tjekkede, hvor glade folk havde været for deres rejse. Og interessant nok, så var folk jo virkelig glade for deres ferie. De

syntes det var megafedt, og også dem, der havde været til lægen af en eller anden grund. Det kan være man har trådt på glasskår eller vrikket om eller noget i den stil. De synes stadigvæk det havde været en vildt god ferie, generelt. Men der er jo dem som der så er ude for f.eks. seksuelle overgreb eller har været oppe at slås og som altså bliver traumatiseret. Og selvfølgelig fortryder den rejse bitterligt. Men det er et fåtal og det store, larmende flertal, de. De gør vilde ting og går, tingene går over gevind, men på den gode måde.

Nikolai Sørensen: Ugens i Lloret de Mar er ved at være forbi. Men inden turen går hjemad, skal Nikoline og hendes veninder til endnu en fest, som skulle vise sig at blive en af de fester, som de snakker allermost om i dag.

Nikoline: Jeg tror, at det her må være en af de sidste aftener. Vi kender efterhånden de andre, og vi har en ret god kemi med de her guider, og vi hygger os ret meget og danser. Og ja, endnu en gang var det sådan en en klub med. Der var meget mørkt og disco, lys og høj musik. Og ja, vi fester egentlig bare og har det sjovt, og der er ikke sådan noget udklædning på den måde. Vi har bare festtøj på, og jeg har svært ved at huske, hvordan det opstår. Men lige pludselig så er det en af de her guider, der sådan sætter gang i en konkurrence. Og på den her klub er der så nogle plateauer med nogle polestænger. Og jeg husker det som om, at der først er en konkurrence, der handler om, at man skal danse op ad de her pole stænger, og så bliver der ligesom kåret nogle vindere af de her. Sådan lidt til nogle danse battles. Så den ene af mine veninder er så viser det sig et pole dance geni, fordi hun så hun bliver bare ved med at vinde det her.

Nikoline: Og det var super sjovt og vi havde det virkelig sjovt som veninder at stå og kigge på hende og være sådan okay, cool nok det der. Det er sgu meget godt. Og den ene guide som var virkelig frisk, en en mandlig guide. Han sætter sig gang i, at nu er der den her store finale med de her to piger, og de danser så. Og der er jo et eller andet særligt nummer, tror jeg, der bliver sat på. Og så lige pludselig, så begynder min veninde bare sådan og at tage tøjet af. Altså vi havde jo ikke særlig meget tøj på. Det var sidsygt varmt, så det var sikkert noget med en undertrøje og så en eller anden festkjole. Og så i de her dansemoves hun laver. Så får hun ligesom revet den her kjole af og smider den så hen til mig og min veninde, som står og griber hendes tøj og bare sådan ser vores veninde virkelig give den gas. på den her polestang. Og det var altså sådan det var ustyrligt sjovt. Virkelig, virkelig sjovt.

Nikolai Sørensen: Hvordan er stemningen i det øjeblik?

Nikoline: Altså, den kunne ikke være højere. Altså, det var virkelig. Der var virkelig god stemning, og alle synes jo bare det er megasjovt og også mega sejt, fordi hun bare giver den gas og vi er bare alle sammen er i det der. Og det tror jeg er et meget godt eksempel på at stemningen bare. Den er svær at beskrive med ord, men men det var bare virkelig sjovt. Man var lidt i en bobbel faktisk. Hvor at det var bare det mest naturlige i verden, og så røg den lige af og så blev der ellers bare danset. Og så vandt hun selvfølgelig det hele og det var mega sejt.

Nikolai Sørensen: Hvordan var det at stå der og se sin veninde vinde den her pole dance konkurrence?

Nikoline: Det var sejt. Jeg tror, vi var lidt overraskede over, at der lige pludselig viste sig den side af hende. Men det var også sjovt, og vi har altid været glade for at danse og har ikke holdt os tilbage på dansegulvet. Men det gav da lige en ekstra dimension og er nok den historie vi snakker allermest om.

Nikolai Sørensen: Hvordan slutter den her festrejse?

Nikoline: Den slutter faktisk som den startede ved at vi kører i en bus med højt humør tilbage til lufthavnen og der er gang i bussen og vores guide er ved mikrofonen, som altid klar til at løfte stemningen.

Nikolai Sørensen: Er det i partybussen igen?

Nikoline: Ja, det er det. Det er det faktisk. Jeg vil nok sige, at stemningen var ikke lige så høj, som da vi tog derned, men det var samme setup, og festen fortsatte lige indtil vi landede i Kastrup, hvilket var ret vildt.

Nikolai Sørensen: Tilbage på baren er Sebastian og jeg ved at have drukket ud. Men før vi tømmer flaskerne, vil jeg gerne forstå hvad den her uge med druk og fest har betydet for de festrejsende, når de er vendt hjem.

Sébastien Tutenges: For det første er det jo bare en sjov uge, men det kan også cementere nogle venskaber. Og så kan man jo også sige, at der måske er nogen, der lærer noget, som de tager med sig, eksporterer ud i hverdagen. Og det kan være for eksempel det her med, at der er nogen, der ligesom går ind i nogle forskellige rollespil, når de er afsted eller måske bare på en nat. At man ligesom lader som om man er en karakter, som man i virkeligheden ikke er, men måske er bankmand og pisserig og alt muligt. Og så hvad er det? Jamen det er selvfølgelig morskab her og nu i det rollespil der. Men det er måske også noget med, at man lærer at være lidt manipulerende. Man lærer at kontrollere ens kropssprog og mimik, som jo er egenskaber, som man også kan bruge i hverdagen. For eksempel når man sidder til et jobinterview eller i andre sammenhænge, hvor vi skal manipulere eller styre det. Den opfattelse andre har af os. Så der er nogle ting, man kan lære i det her rum, som man godt kan tage med sig. Eller man kan finde ud af, at man har gang i nogle aktiviteter, som man bestemt ikke vil tage med sig.

Nikolai Sørensen: Så der er en personlig udvikling forbundet med den her rejse på en eller anden måde.

Sébastien Tutenges: Ja, det er der. Og der er også, altså det her med grænseoverskridende adfærd, som jo er ganske systematisk på festlige destinationer, at man hele tiden overskrider normer og regler for, hvad der er godt at gøre, og som man har fået indprentet via ens barndom. I den proces af at overskride grænserne finder man også ud af, hvor de går. Hvad der sker, når man overskrider dem og kan man sige også har en eller anden. Man får en refleksion over, hvilke grænser man gerne vil tage med videre i livet. Vil man selv påvirke sine andre børn i den retning? Pådutte dem de her regler, eller skal vi rykke dem lidt? Så det er via overskridelsen, at man også finder ud af, hvilke grænser man selv ønsker at leve efter efterfølgende.

Nikolai Sørensen: Vil festrejsen, så består den som vi kender den i dag?

Sébastien Tutenges: Den vil bestå i en eller anden form, det er jeg sikker på, fordi den har altid været der, og det kan bare noget. Det her med at rejse væk hjemmefra og feste flere dage i træk.

Nikolai Sørensen: Festen i Lloret de Mar fortsatte lige ind til Nikoline og veninderne landede i Kastrup Lufthavn. Nu er det på tide at finde ud af, om det lykkedes hende at bryde med sin tidligere rolle, i løbet af den her rejse. Nikoline, nu er du endelig hjemme på teenageværelset igen. Og oven på druk legene, temafester og den her sidste poledance konkurrence, så er tømmermændene måske kigget ind. Levede den her fest rejse til Lloret de Mar op til dine forventninger?

Nikoline: Ja, det gjorde den. Ja, vi havde forventninger om, at det skulle være en uge fuld af fest og alkohol, dans og sol. Og det var det, vi fik. Og jeg tror egentlig, vi fik mere, end hvad vi havde regnet med, fordi vi også viste det sig og sig, fik nogle sindsygt stærke minder sammen som veninder og det er virkelig. Det var virkelig stærkt. Det var lige de der år, hvor der sker nogle brud. Vi gik ud af folkeskolen, og så skulle vi i gymnasiet og der begyndte at komme nye bekendtskaber osv. Men vi havde ligesom så mange andre minder. Men så havde vi denne her tur sammen, og det tror jeg har været virkelig godt for vores venskab egentlig. at have prøvet det der, som vi ikke kendte andre, der havde gjort.

Nikolai Sørensen: I starten der beskrev du, at den her rejse også handlede om at efterlade nogle nogle tidligere roller. Hvordan er det med den del lykkedes? Lykkedes det?

Nikoline: Ja, det gjorde det. Altså, jeg tror, at det her blev starten på den der løsrivelsesproces, som de fleste nok skal igennem, når man er teenager, men i virkeligheden også lidt starten på det der ungdomsliv, hvor det også fylder noget at gå i byen og drikke nogle drinks, og danse og snakke med fremmede mennesker. Det blev startskuddet på den del af vores liv, at det turde vi lidt mere at komme ud af vores komfort zone. For nu havde vi ligesom taget det der store skridt. Også i virkeligheden tror jeg, jeg fandt ud af, at vi kunne rigtig meget selv. Vi kunne godt tage langt væk hjemmefra og klare os og klare os på et andet sprog eller i et helt andet miljø eller med nogle helt andre mennesker end dem, vi normalt var sammen med. Og så skulle det hele nok gå, og det var da super fint måde at starte sit ungdomsliv på, synes jeg.

Nikolai Sørensen: Nu er det jo 12 år siden, at du var afsted på den her tur. Hvordan ser du tilbage på den her uge i Lloret de Mar i dag?

Nikoline: På en eller anden måde står den uge meget ud som sådan en essensen af det at være ung, og vi boede stadig hjemme, så vi havde ikke så mange forpligtelser. Men vi var alligevel gamle nok til at være selvstændige. Altså, det var. Det var jo egentlig sådan en tid, hvor det hele var lidt nemt, selvom at når man står der, så er der jo alle mulige gymnasie og forelskelser og alle mulige ting, der kan være hårde at være i. Men så var det samtidig også bare sådan en periode i mit liv, hvor alting var, ja, uforpligtende, og hele verden lå lidt for mine fødder. Det var lidt den følelse, jeg havde, kan jeg huske. Så selvom jeg havde de her meget pligtopfyldende karaktertræk, så havde jeg stadig følelsen af okay, det er det her nu. Alt kan ske. Og det husker jeg tilbage på med med glæde, i virkeligheden. Det var da sjovt, og jeg er glad for, jeg gjorde det. Altså, det var en virkelig sjov oplevelse.

Nikolai Sørensen: Vil du tage samme tur i dag? Tror du?

Nikoline: Nej, nej. Det ville jeg ikke. Jeg tror faktisk ikke fysisk, jeg ville kunne holde til det. Det var en hård belastning for kroppen med sådan en uges druk, Men det havde ligesom sin tid.

Nikolai Sørensen: På teenageværelset i 2011, hvor Nikoline og hendes veninder klar på en rejse fyldt med fest og farver. Og det fik de med alt lige fra blå bol shots på altanen til en uforglemmelig aften foran pole dance plateauet. Og da flyet landede i lufthavnen igen, kom de tre veninder hjem med mere end bare tømmermænd. På rejsen forlod de deres komfortzone og fik en håndfuld stærke minder, som de har kunnet grine af sammen lige siden. Festrejsen har altid været vild, og nogle gange er festen også gået over gevind, men de fleste er vendt glade hjem, og måske de i dag ser tilbage på deres udskejelser med et smil på læben. Hjemme hos Nikoline er vi så småt ved at vende tilbage til nutiden, men inden jeg forlader hende igen, finder hun en gammel video frem fra festerne i Lloret de Mar.

Nikoline: Du må også lige bære over med, at det er lang tid siden, jeg selv har set den, så jeg er ikke helt sikker på, hvad der kommer.

Nikolai Sørensen: Men jeg er meget spændt på at se, hvad der kommer ud af det. Lad os prøve at tjekke den ud.

Nikoline: Jeg starter her.

Lyd fra videoklip: Så er vi til UV-Party og Boble party. [?]

Lyd fra videoklip: Kan du prøve at beskrive, hvad der sker her?

Nikoline: Ja, der sidder vi ude foran en klub, hvor det tydeligvis er lyst og drikker nogle drinks og har det rigtig fedt over, at vi er til denne her UV fest.

Nikolai Sørensen: Udlængsel er produceret af Nikolai Sørensen fra Vores tid, Nationalmuseets Mediehus med støtte fra William Demant Fonden.

Lyd fra videoklip: Hvad har vi her til morgen. Vi skal også...

Nikolai Sørensen: Redaktør af Rikke Caroline Carlsen. Lyddesign, klip og mix er leveret af Raehan Sarjou. Tak til leder af Center for Turismeforskning, Mathias Thuen Jørgensen for baggrundsinformation om turisme.

Nikolai Sørensen: Oh!

Nikoline: Ja sådan et Bol shot der, det er altså ikke... Det er ikke for sjov.

Nikolai Sørensen: Du kan finde flere podcasts om historie ved at søge på Vores tid i din podcast app.

Lyd fra videoklip: Jeg er Nikoline og jeg er 18 år! Haha

[Vores Tid – Nationalmuseets Mediehus](#)

[Episode 7: Nikoline på festrejse i 2011](#)

Lyddesign, klip og mix: Raehan Sarjou

Produceret af Nikolai Sørensen for Vores Tid